

Pencereler

– Arap Kurt · 29 Kasım 2017

BeğenAntolojimYorumlarPaylaşTweetlePaylaş

yokluğunda karanlığa açılır pencereler
ne kadar da haklıymış
ıssızlığına iyi bak derken şair...
senden ayrıralı bir asır geçmiş gibi
oysa dün bir
bu gün iki
biz zamanın kovaladığı ölümlüleriz
biliyorum kaçıp kurtulmak nafi
amma
aşk var ya aşk
sanki ölümsüzlüğe çare
hiç bitmese günler
aşka yorgan olsa gece
sevilsek
sevsek gönlümüzce
oysa
şimdi hüzünlendiriyor beni
kızılığın pencereme düşen
çok sevdiğim gün batımı
eyy
zihnimi alıp götüreren girdap
göğün tavanına çivilediğim düşünce
İliklerime işleyen soğuk rüzgâr
turna çiğliği
güvercin matemi
kalbimi delip geçen bakışlar
başımın üstünde dolaşan sancılı bulut
alınımdaki yazgıyı döven yağışlar
nedir sizden çektiğim
dinmedi mi öfkeniz
dolunaysız gecelerde çoğalan korkum
diken üstünde
bir anlık uykum

rüya görememek
hayal kuramamak
umudu yitirmek bu olsa gerek
yokluğunda karanlığa açılır pencereler
kesmiyor hiçbir şey
artan ağrılarımı
kırık kanadını sürüyen kuş gibiyim
hani
nereye bastığını bilmez ya insan
kurt kapanına düşmüş sarhoş gibiyim
ve halimi arzediyorum
halden anlarsın diye
sürekli çıkıp çıkıp bakıyorum
yokluğuna açılan pencereye
nerdesin?

Arap Kurt